

påbegyndes, eller medlemmet afslår et rimeligt arbejdstilbud.

Ad pkt. h. Revision af rådighedsbestemmelserne (§ 63 og § 65).

På baggrund af forslagene til tilbud til de langtidsledige og som led i regelforenklingsarbejdet inden for arbejdsløshedsforsikringen vil der ske en gennemgribende revision af Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 182 af 29. april 1982 om ledige arbejdsløsheds-kassemedlemmers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet som betingelse for udbetaling af dagpenge, jf. § 62.

De gældende rådighedsregler er for upræcise og generelle. Reglerne overlader et stort skøn til kasserne, hvilket giver mulighed for, at kasserne administrerer reglerne forskelligt i forhold til de enkelte medlemmer. Endvidere bevirker reglernes udformning, at medlemmerne har svært ved at gennemskue deres retsstilling.

Formålet med revisionen af bekendtgørelsen er at give a-kasserne et redskab til løbende at holde sig orienteret om den lediges aktiviteter for derved at kunne målrette informations- og vejledningsindsatsen mod den lediges individuelle behov. Hensigten er endvidere dels at indskærpe rådighedsforpligtelsen over for medlemmerne og forbedre kassens kontrol hermed, og dels at gøre reglerne mere præcise og overskuelige, så medlemmet har mulighed for at gøre sig bekendt med sine pligter og rettigheder under ledighedsforløbet.

Et ledigt medlem skal efter de gældende regler stå til rådighed for passende arbejde. Ved bedømmelsen af, om et arbejde er passende, lægges der vægt på medlemmets hidtidige beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer. Afgørende er også, om løn- og arbejdsvilkårene er i overensstemmelse med gældende overenskomster for dette eller tilsvarende arbejde. Der vil normalt også blive lagt vægt på, om der er tale om arbejde inden for medlemmets faglige område.

Regeringen finder behov for en nyvurdering af den generelle rådighedsforpligtelse, således at medlemmerne efter en længere ledighedsperiode får pligt til at stå til rådighed for et bredere fagligt og geografisk område end dækket af begrebet passende arbejde. Dette skal ikke mindst ses på baggrund af behovet for øget fleksibilitet og mobilitet på arbejdsmarkedet.

I § 2, nr. 4, foreslås derfor, at et medlem får pligt til at overtage et rimeligt arbejde fra det tidspunkt hvor medlemmet indberettes til et arbejdstilbud, altså efter ca. 18 måneders ledighed.

Ved bedømmelsen af, om et arbejde er rimeligt, skal der tages hensyn til den pågældendes arbejds- og uddannelsesmæssige forudsætninger, til afstand fra

bopæl og andre personlige forhold. Løn- og arbejdsvilkår skal som ved passende arbejde være i overensstemmelse med gældende overenskomster.

Sondringen mellem rimeligt og passende arbejde betyder kort beskrevet, at den ledige selv skal være aktivt arbejdssøgende inden for et bredere område af arbejdsmarkedet. Endvidere får arbejdsformidlingen, når der formidles efter rimelighedskriteriet, større spillerum med hensyn til at formidle arbejde.

Begrebet rimeligt arbejde findes i dag i arbejdstilbudsloven, hvorefter langtidsledige skal være villige til at modtage et arbejdstilbud, der i forhold til den enkelte langtidsledige er rimeligt.

Forslaget om at udvide rådighedsforpligtelsen til rimeligt arbejde fra tidspunktet for indberetningen til et arbejdstilbud skaber derfor en mere logisk sammenhæng mellem reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven og arbejdstilbudsloven.

Med henblik på at præcisere rådighedsforpligtelsen skal det i rådighedsbekendtgørelsen klargøres i hvilke situationer, der som udgangspunkt skal statures manglende rådighed. Det er hensigten, at f. eks. afslag på arbejdstilbud og flere afbrydelser af arbejdsforhold skal bevirke, at medlemmet ikke anses for at være til rådighed for arbejdsmarkedet.

Hvis medlemmet selv afslår arbejde, som er formidlet af arbejdsformidlingen, vil det ligeledes betyde, at medlemmet som udgangspunkt ikke anses for at være til rådighed.

For at bevise sin rådighed må medlemmet – som i dag – skaffe sig beskæftigelse af et nærmere fastsat omfang.

Der er herudover foretaget nogle tekniske ændringer af § 63, jf. bemærkningerne til forslagets enkelte bestemmelser.

Der foreslås endvidere i § 2, nr. 5, en ændring af § 65 i loven.

De gældende regler tager ikke i tilstrækkelig grad højde for, at forudsætningerne for at vurdere, om medlemmet opfylder rådighedsforpligtelsen, er ændret igennem de seneste år.

I takt med de ændrede beskæftigelsesmuligheder er der ikke længere nogen egentlig kontrol i at være tilmeldt arbejdsformidlingen. Den eneste kontrol med arbejdsløshedskassemedlemmernes rådighed foregår i dag reelt i kasseregiet.

Den foreslåede ændring skal derfor bl. a. give mulighed for at præcisere og udvide kassernes forpligtelse til at påse, at medlemmet er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er hensigten, at der ved revisionen af rådighedsbekendtgørelsen skal fastsættes regler, der pålægger kasserne at foretage en mere systematisk vur-